

gen Afvigelse derfra. Den førstnævnte Fremgangsmåde har man fulgt med Hensyn til Loven om den jydskke Jernbanelinie, naaget den støttede sig til et omhyggeligt og detailleret Nivellement, som ogsaa kun er fraveget ganske ubetydeligt, og der maa derfor være desto større Opfordring til ligeledes at gjøre det i det foreliggende Tilfælde, hvor intet saadant detailleret Nivellement har ligget for, thi først som Følge af Bemærkninger, der fremkom her paa Rigsdagen, har jeg foranstaltet en Rekognoscering af den Linie, der nu foreslaaes, hvoraf det er blevet klart, at den af Hensyn til Terrainet fortræffelig lader sig udføre; senere er der afgivet et Skjøn over Omkostningerne af Fjeld, som i Aaringer udelukkende have beskæftiget sig med den Slags Beregninger, og som altsaa maae antages at have sikkert Blik paa, hvor store Bekostningerne ville blive derved. Hvis det altsaa med Hensyn til de Linier, hvorover der foreligger et fuldfærdigt Nivellement, er uforstandigt at ville i den Grad bestemme Detaillen, at man f. Ex. træffer Bestemmelse om, at Banen skal gaae Ost eller Vest for den og den Kirke, følge den ene eller den anden Skrånt, eller gaae langs med den eller den Kløft osv., saa vilde det være dobbelt Tilfældet her; men at der imod tekniske Grunde skulde afvise den Linie, som nu her foreslaaes, kan der dog neppe være Tale om, idet det jo er fra mig selv, at Initiativet til Undersøgelsen deraf er udgaaet, og det er mig selv, som, efterat disse Undersøgelser ere foretagne, har erklæret, at der, hvad det tekniske Hensyn angik, ikke var Noget til Hindrer for denne Linies Vedtagelse og Udførelse. Jeg beder derfor den ærede Forslagsstiller om at tage sit Forslag tilbage i den Overbeviisning, at hvad enten der gives Regjeringen et Paabud eller en Bemyndigelse, vil det praktisk være det Samme, da Bemyndigelsen vil blive brugt, og det er en Selsølgge, at det, jeg selv har foreslaaet, vil blive loyalt udført. — Naar en æret Taler har meent, at det skulde vise Usikkerhed fra Regjeringens Side, at jeg er gaaet ind paa et Forslag, som afviger fra det af Regjeringen oprindeligt forelagte, saa skal jeg bemærke, at det vil være i Alles friste Erindring, at der mod det Lovforslag, som jeg havde

den Ære at forelægge Thinget, som jeg endnu i dette Dieblis anseer for det hensigtsmæssigste, og som jeg vilde bringe til Udførelse, hvis jeg var fuldkommen Herre over Sagen, fra mange Sider blev gjort gjældende, at dets Udførelse vilde være til Skade ikke blot for Middelfart, men for alle de vestfyenske Interesser, der knytte sig til denne By; det blev dernæst gjort gjældende, at man i det Hele taget i Danmark burde følge det Princip, som følges i det øvrige Europa, nemlig saavidt muligt at drage Byerne ind i Jernbanesystemet, fordi disse, foruden at være Samlingspunkter for Reisende og Gods, tillige ere de naturligste Knudepunkter for det hele Opland, som baade hvad Samfærdsels- og Handelsforhold angaaer, danne en Kreds, der er henviist til den enkelte By, hvilken derfor kan betragtes som dets Centrum, og ved altsaa at berøre Byen med Jernbanen, drager man alle de sociale og kommercielle Forhold, som sammenknytte By og Land, ind i Systemet; endelig blev det gjort gjældende, at det var saa meget mere betænkeligt at gaae ind paa Lovforslaget, som vi i en tidligere Lov havde givet, om ikke en juridisk Ret, saa dog en begrundet Udsigt for Middelfart og de Interesser, som dertil knytte sig, til at høste umiddelbar Gavn af Jernbanen. Ligeoverfor disse Betragtninger maatte det altsaa være min Op-gave at søge, hvorvidt de kunde fyldestgøres uden at bringe noget væsentligt Offer med Hensyn til det Almene. Jeg skal imidlertid ved denne Leilighed bemærke, at det er høist besynderligt, at medens der bestandig fremsættes endog overdrebne Fordringer paa det, man kalder Smøbekommen, saa betragtes det i andre Tilfælde som en Mangel paa Konsekvens, Energi og Karakter, naar man lemper sine Anstuelser efter dem, der gjøres gjældende fra en anden Side; men Forholdet er vel i Reglen det, at de, for hvem Regjeringen bøier sig, synes, at det er fortræffeligt, medens de i andre Tilfælde, hvor Regjeringen ikke kan bøie sig for deres Anstuelser, kalde det Støvindhed. Det er en ligefrem Betingelse for det konstitutionelle System, at der er flere ligeberettigede og ligemægtige Villier, saa at ikke den Enkelte kan sætte sin Villie igjennem, og Systemet beroer endvidere paa